

PETAR MILOŠ

RODIJACI

Režija: MATE GULIN
Scenografija: BRANKO LOVRIĆ-CAPARIN
Igraju: MATE GULIN
JERE SVRAČAK

ŠIBENSKO KAZALIŠTE
Sezona 2004/2005.

Petar Miloš

R O D I J A C I

Režija: Mate Gulin
Scenografija: Branko Lovrić Caparin

Igraju:

Stipe.....Mate Gulin
Grgo.....Jere Svračak

Tehničko vodstvo: Anđelko Babačić
Ton: Josip Bakula
Svjetlo: Živko Gulin
Scena i rekvizita: Mirko Burazer

Ravnatelj: Dragan Zlatović
Umjetnički savjetnik: Pero Mioč
Organizacija: Željko Koloper

Telefoni:
022212473
022212987
098 461 900

Pisac o sebi

Rođen sam u Crvenicama kraj Tomislavgrada 18. srpnja 1948. godine, u seljačkoj obitelji. U susjednoj sam Seonici završio četverogodišnju školu, na divljenje mojih nepismenih roditelja i susjeda koji su govorili: "Zamislite, mali čita, a ne miga gubicama. Samo gleda u knjigu i sve će ti kazat šta u njoj piše".

Kada je potom u obližnjim Bučićima otvoren peti razred škole, ja sam ćaći izrazio želju završiti i njega. On se mojoj želji vrlo začudio rekavši: "Nu čudna stvora, Stvora ti?! Čovik ode u mornaricu tri godine i nikad ga dočekat. A ono završilo četiri godine škole, pa bi još. Svašta!" Ipak sam završio peti razred u Bučićima, a potom me ćaća, na materin nagovor, poslao u Rakimo, gdje je baš tada otvoren šesti razred. Onda stričević Slavo seli u Slavoniju, pa spremiše tamo i mene. U Viškovcima sam "stukao" sedmi i osmi, a u Đakovu gimnaziju. Kada sam ćaći rekao da bih želio studirati, on se začudio da postoji još razreda i u ljutnji što ništa ne radim za kuću, zakleo se da mi neće više dati ni dinara. Opet me spasio rođijak - naime, u Sarajevo je odselio Ante tetke Mare pa sam se kod njega nastanio kako bih studirao filozofiju i njemački jezik. Preko ljeta sam radio s rođijacima u Njemačkoj čisteći malter po njemačkim bauštelama, i tako sretno završio studije. I umjesto da me ćaća pohvali, on me tada upita: "Mali, znaš li ti sada sve?". Naravno, rekao sam da ne znam i da nitko ne zna sve. "Eba ga ti", reče ćaća, "onda se nisi triba ni školat. Ne znam ni ja sve, a nemam ni razreda škole".

Kanio sam se zaposliti u zavičaju kao profesor njemačkog jezika, računajući da sam tu najpotrebniji pošto se tada samo iz duvanjskog kraja vani nalazilo sedam tisuća gastarbajtera. No nisam uspio dobiti posao, jer se u svim školama učio ruski jezik, pa sam četiri godine proveo u Jajcu. Godine 1976. javim se na natječaj za dopisnika Radio-Sarajeva iz Duvna, pa sam tada počeo pisati. Potom sam radio za Televiziju Sarajevo, a u Domovinskom ratu za HTV, WDR i Glas Amerike. Također sam surađivao s više dnevnika i časopisa pišući kratke priče, sociološke eseje i analize, da bih se u vrijeme rata posvetio i malo "ozbiljnijim" zapisima. Napisao sam nekoliko dramskih komada od kojih ističem *Rodijake*, *Lekvidaciju* i *Budalu na određeno vreme* u kojima sam aktualizirao gastarbajtersku problematiku. Istom tematikom bave se i moja dva romana: *Legende o Rodijaku Ćipi* i *Ratne legende*, dok sam u *Hercegovačke zapise* uvrstio stotinjak kolumni objavljenih u Slobodnoj Dalmaciji. Ovih sam dana s predstavnicima Federalne televizije u BiH dogovorio snimanje TV serije od deset nastavaka prema knjizi *Legende o Rodijaku Ćipi*.

Još jednu važnu činjenicu iz svoga života moram spomenuti. Naime, nisam odselio, usprkos svemu. Živim u Crvenicama sa četvero djece. Naravno i sa ženom. Sjetim se stoga davnašnjih priča mojih susjeda i vršnjaka koji su sa zavišću komentirali kako ću se ja kao školovan čovjek zauvijek otarasiti naše vukojebine i nestati u kakvu velegradu, za razliku od njih koji su osuđeni na zavičaj. Kad tamo, gotovo svi moji vršnjaci žive u Splitu, Zagrebu, Munchenu, Beču... Samo ja kod kuće. A ovdje, kao nigdje, sramota ostati kod kuće.

Petar Miloš

O PREDSTAVI

U jednom gradu u Njemačkoj, u zgradi u kojoj stanuju i Turci, u jednosobnom stanu žive i dva Hrvata - Hercegovca, Stipe i Grgo.

Svakodnevni izgredi shinkedsa i neonacista, koji napadaju " auslendere ", natjerali su " roditelje " da malo " priuredu svit". Počevši " lekvidaciju " zlom koje dolazi s Istoka i prijeti komunizmom, diktaturom i neimaštinom - svojom " pulitičkom strategijom " čiste sve što ne valja.

"Malo je mesta na jednoj strani pisma za upisati sve negativce, more bit da bi bolje bilo zapisat one koje ćemo poštedit, jer ih je manje ".

Otvara se " knjiga opstanka " gdje su na prvom mjestu Hrvati.... No je li to kraj ili početak ????

Ova komedija pisana za vrijeme domovinskog rata, sada kad smo pred vratima Europske unije, postaje još aktualnija.

Zašto ???

Pogledajte !!!

Redatelj

Pokrovitelji: MINISTARSTVO KULTURE, GRAD ŠIBENIK
Sponzori: VINARIJA VINOPLOD ŠIBENIK, NAPRIJED d.d. ŠIBENIK